

C-76/21. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

Benyújtás napja:

2021. február 8.

Előterjesztő bíróság:

Verwaltungsgericht Berlin (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2021. január 20.

Felperes:

Wacker Chemie AG

Alperes:

Bundesrepublik Deutschland, képviseli: Umweltbundesamt
Deutsche Emissionshandelsstelle

[omissis]

VERWALTUNGSGERICHT BERLIN (BERLINI KÖZIGAZGATÁSI
BÍRÓSÁG)

VÉGZÉS

A Wacker Chemie AG,

[omissis] München,

felperes

[omissis]

és

a Bundesrepublik Deutschland (Németországi Szövetségi Köztársaság),

képviseli: Umweltbundesamt (szövetségi környezetvédelmi hivatal,
Németország)

[omissis]

Deutsche Emissionshandelsstelle (német kibocsátás-kereskedelmi hatóság, Németország),

[omissis] Berlin,

alperes

közötti közigazgatási jogi jogvitában

a Verwaltungsgericht Berlin (berlini közigazgatási bíróság) 26. sz. tanácsa

[omissis]

2021. január 20-án a következőképpen határozott:

A 2020. november 27-én kelt végzéssel felfüggesztett eljárásban az EUMSZ 267. cikk alapján a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé előzetes döntéshozatal céljából: **[eredeti 2. o.]**

1. Úgy kell-e értelmezni a kapacitásbővítésnek az Európai Bizottság ETS-hez kapcsolódó állami támogatásokra vonatkozó iránymutatásában (HL 2012 C 158., 4. o., a továbbiakban: ETS-iránymutatás) meghatározott fogalmát, miszerint a létesítmény reáltőke-befektetés (vagy fokozatos reáltőke-befektetések egész sora) következtében a változást megelőző kezdeti installált kapacitásához képest legalább 10%-kal nagyobb kapacitáson üzemeltethető, hogy az
 - a. a reáltőke-befektetés és a műszakilag és jogilag lehetséges maximális kapacitás bővítése közötti okozati összefüggéstől, vagy
 - b. a 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat 3. cikkének i) és l) pontjával összefüggésben a megváltozott működés kezdetét követő első hat hónapos időszak két legnagyobb havi volumenének átlagával való összehasonlítástól függ?
2. Az 1. b. kérdésre adott igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat 3. cikkének i) pontját, hogy az nem a műszakilag és jogilag lehetséges maximális kapacitás bővítésének terjedelmétől függ, hanem kizárólag a 2011/278 határozat 3. cikkének l) pontja szerinti átlagértéktől, függetlenül attól, hogy ez a végrehajtott fizikai módosításból vagy a nagyobb teljesítményből következik-e, és ha igen, milyen mértékben?
3. A 2011/278/EU határozat 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban kell-e értelmezni az ETS-iránymutatás I. melléklete szerinti installált kezdeti kapacitás fogalmát?

4. Úgy kell-e értelmezni az Európai Bizottságnak a bejelentett állami támogatási programmal kapcsolatban kifogást nem tartalmazó határozatát,
 - a. hogy az a nemzeti szabályozás és az állami támogatásokra vonatkozó iránymutatás teljes körű összeegyeztethetőségét a nemzeti támogatási programban hivatkozott egyéb nemzeti jogi rendelkezések tekintetében is megállapítja vagy,
 - b. hogy a nemzeti támogatási programot és az egyéb nemzeti jogot a maga részéről úgy kell értelmezni, hogy azoknak végső soron összhangban kell állniuk az állami támogatásokra vonatkozó iránymutatással?
5. A 4. a. kérdésre adott igenlő válasz esetén: Az irányadó állami támogatásokra vonatkozó iránymutatásnak való megfelelésre tekintettel a tagállami bíróságok számára kötelező erővel bír-e az Európai Bizottságnak a bejelentett állami támogatási programmal kapcsolatban kifogást nem tartalmazó határozata?
6. Kötelező erővel bír-e a tagállamok számára az engedélyezett támogatási program értelmezése és alkalmazása kapcsán az Európai Bizottság állami támogatásokra vonatkozó iránymutatása azáltal, hogy a Bizottság a bejelentett állami támogatási programmal szemben kifogást nem tartalmazó határozatában ezen iránymutatásra hivatkozik és a bejelentett állami támogatás megengedhetőségét ez alapján vizsgálja?
7. Az ETS-iránymutatás 5. pontjának értelmezése szempontjából, amely szerint az állami támogatásoknak a környezetvédelem megvalósítani kívánt szintjéhez szükséges minimumra kell korlátozódnia, jelentőséggel bír-e a 2003/87/EK irányelvnek a 2018/410/EU irányelvvel módosított 10a. cikkének (6) bekezdése, amely szerint a tagállamok pénzügyi intézkedéseket hoznak a közvetett CO₂-költségek kompenzálására. **[eredeti 3. o.]**

Indokolás

I.

- 1 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések egy, a közvetett CO₂-költségek kompenzálását célzó állami támogatás biztosításával kapcsolatos jogvita keretében merültek fel.
- 2 A felperes nagy tisztaságú szilíciumot állít elő. 2014-ben és 2015-ben az egyik termelési helyszínén műszaki módosításokat hajtott végre az áramellátásban azáltal, hogy az ún. konvertáláshoz kapcsolódóan, amelynek során a tetraklór-szilánból a szilíciumkiváláshoz szükséges előtermék felmelegítése révén

triklórszilánt állítanak elő, a fűtőelemekbe új részeket épített be. Ennek érdekében kb. 2 millió eurót meghaladó összegű beruházást eszközölt. A módosítást követően a fűtőelemeket soros helyett párhuzamosan kapcsolták be az áramkörbe, amelynek köszönhetően azok külön is működtethetők, továbbá a földelés miatti meghibásodások esetén külön is lekapcsolhatóak. Ezáltal elkerülhető a konvertáló egyébként szükséges kikapcsolása, amely összességében hosszabb működési időt tesz lehetővé. A felperes szerint ennek során a szilíciumkiválását végző létesítmények teljesítménye 1050 tonna poliszilíciummal növelhető.

- 3 2017. május 22-én a felperes kérelmet nyújtott be a Deutsche Emissionshandelsstelle beim Umweltbundesamt (a szövetségi környezetvédelmi hivatal mellett működő német kibocsátáskereskedelmi hatóság, Németország, a továbbiakban: DEHSt) és a 2016. évi villamosenergia-árkompenzációhoz kapcsolódó állami támogatást kért a három kiválasztólétesítmény, a Poly 4, 6 és 7 vonatkozásában, beleértve az elvégzett kapacitásbővítést is. 2017. december 1-jén kelt határozatával a DEHSt 14 902 358,43 euró összegű állami támogatást állapított meg, míg a kérelmet az érvényesíteni kívánt kapacitásbővítés tekintetében elutasította. A teljesítménynövelés önmagában nem jelent kapacitásbővítést. A felperes által ezen határozattal szemben benyújtott jogorvoslatot a DEHSt a 2018. november 29-én kelt határozatával elutasította azzal az indokolással, hogy a fizikai átalakítás és a kapacitásváltozás között szükséges okozati összefüggést a felperes nem bizonyította. A felperes a közigazgatási bírósághoz 2018. december 24-én benyújtott keresetével továbbra is érvényesíteni kívánja igényét. Álláspontja szerint ugyanis fennállnak a kapacitásbővítés feltételei. A három érintett létesítmény teljesítménye a 2016. évben ténylegesen meghaladta a 3087 tonnát és ezáltal a vonatkozó időszakban 10%-kal volt nagyobb. Az eljáró bíróság a 2020. november 27-i szóbeli tárgyaláson a tényállást mind ténybeli, mind jogi szempontból tisztázta a felekkel és a jogvitát az előzetes döntéshozatal iránti eljárás céljából felfüggesztette. **[eredeti 4. o.]**
- 4 Az eljáró bíróság a jogvitát az EUMSZ 267. cikk (2) bekezdés alapján előzetes döntéshozatal céljából az Európai Unió Bírósága elé terjeszti. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések a közvetett CO₂-költségek megtérítésével kapcsolatos állami támogatás nyújtását szabályozó uniós jogi háttérre vonatkoznak. A döntés szempontjából különösen azok az uniós jogi előírások bírnak jelentőséggel, amelyek a jogvita tárgyát képező létesítmények kapacitásbővítésére vonatkoznak.
- 5 1. A nemzeti jogban nincs olyan törvényes jogalap, amely az állami támogatás nyújtására vonatkozó jogot szabályozná. A támogatás a 2013. július 23-án módosított Richtlinie für Beihilfen für Unternehmen in Sektoren bzw. Teilspektoren, bei denen angenommen wird, dass angesichts der mit den EU-ETS-Zertifikaten verbundenen Kosten, die auf den Strompreis abgewälzt werden, ein erhebliches Risiko der Verlagerung von CO₂-Emissionen besteht (Beihilfen für indirekte CO₂-Kosten) [irányelv a villamosenergia-árakban megjelenő EU ETS kibocsátási egységekkel kapcsolatos költségekre visszavezethető

kibocsátásáthelyezés jelentős kockázatának kitett ágazatokban és alágazatokban működő vállalkozásoknak nyújtott támogatásról (a közvetett CO₂-kibocsátás költségeihez nyújtott támogatásról), a továbbiakban: német támogatási irányelv] rendelkezésein alapul. Az alperes a nemzeti jog értelmében közigazgatási gyakorlatával kötelezettséget vállalt arra, hogy állami támogatásokat nyújt, amennyiben a német támogatási irányelvben foglalt feltételek fennállnak.

6 A német támogatási irányelv 5.2.4. pontjának a) alpontja alapján:

„Amennyiben 2013 és 2020 között valamely létesítmény termelési kapacitása jelentősen bővül, az alaptermelés a kapacitásbővítést követő elszámolási évtől kezdve a kapacitásbővítéssel arányosan növekszik. A jelentős kapacitásbővítés feltételeit a 2011. szeptember 26-i Zuteilungsverordnung 2020 (2020. évi német kiosztási rendelet, BGBl I 1921. o., a továbbiakban: ZuV 2020) 2. §-a 24. pontja a) és b) alpontjának aa) alpontja határozza meg.”

7 A ZuV 2020 2. §-a 24. pontja a) és b) alpontjának aa) alpontja a következőképpen határozza meg a jelentős kapacitásbővítés fogalmát:

„egy kibocsátási elem kezdeti kapacitásának jelentős növekedése, amely az alábbi jellemzőkkel bír:

a) a kibocsátási elem műszaki konfigurációjához és működéséhez kapcsolódó legalább egy meghatározható fizikai változás, ide nem értve egy gyártósor pusztta lecserélését, és

b) a növekedés

aa) a kiosztási elem kapacitását a változást megelőző kezdeti installált kapacitásához képest legalább 10%-kal emeli.” [eredeti 5. o.]

8 Az Európai Bizottság 2013. július 17-én kelt határozatával nem emelt kifogást a német támogatási irányelvvel szemben (lásd: C(2013) 4422 final bizottsági határozat).

E határozatában a Bizottság az iránymutatás az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei 2012 utáni kereskedelmi rendszerének kontextusában hozott egyes állami támogatási intézkedésekhez közleményére (HL 2012 C 158., 4. o.; 2013. március 21-i helyesbítés: HL 2013 C 82., 9. o., a továbbiakban: ETS-iránymutatás) és az abban foglalt szabályokra és fogalom meghatározásokra hivatkozott. A határozat 36. pontja szerint:

„A német szabályozás keretében e szabályokat alapvetően a megengedett állami támogatások legmagasabb összegének megállapítására használják, amelynek során e szabályok egyes elemei megfelelnek az ETS-iránymutatás I. mellékletében foglalt fogalmaknak és a III. és IV. mellékletében foglalt értékeknek.”

- 9 2. A kérdést előterjesztő bíróság értékelése szerint a nemzeti jog kizárólagos alkalmazása esetén a kapacitásbővítés azzal a következménnyel járna, hogy a felperes magasabb összegű állami támogatásra lenne jogosult. A német támogatási irányelvben a kapacitásbővítés meghatározása kapcsán hivatkozott nemzeti kiosztási szabályokat az alperes a Leitfaden für das Zuteilungsverfahren 2013–2020 (a kiosztási eljárásról szóló útmutató 2013–2020, a továbbiakban: kiosztási eljárásról szóló útmutató) 5. részének 7.1. fejezetében úgy értelmezte, hogy

„a fizikai változtatás és a kapacitásváltozás közötti okozati összefüggésnek olyan értelemben kell fennállnia, hogy a fizikai változtatás önmagában (közvetlen vagy közvetett) hatást gyakorolhasson a támogatható gyártásra vagy a támogatható fogyasztásra. A fizikai változás mérete és a kapacitásbővítés nagysága között ugyanakkor nem szükséges a mennyiségi összefüggés” (a dokumentum a <https://www.dehst.de> oldalon érhető el, 80. o.).

- 10 Az alperes ezt egy olyan példával is kifejti, miszerint a műszakilag és jogilag lehetséges maximális kapacitás 5%-os növekedése egy időben azonos teljesítménynöveléssel elegendő lehet ahhoz, hogy az összesen legalább 10%-os kapacitásbővítést megalapozza (lásd: kiosztási eljárásról szóló útmutató, 81. o.). A kérdést előterjesztő bíróság értékelése szerint a kiosztási eljárásról szóló útmutató az alperes közigazgatási gyakorlatát tükrözi.
- 11 A kérdést előterjesztő bíróság szerint teljesülnek a kapacitásbővítés kiosztási eljárásról szóló útmutatóban meghatározott feltételei. Így különösen a létesítmény műszaki konfigurációjához és működéséhez kapcsolódó olyan fizikai változásról van szó, [eredeti 6. o.] amely reáltőkebefektetésen alapul. A három létesítmény tényleges termelőképesége a referenciaértékhez képest több mint 10%-kal nőtt. Ezt a felperes könyvvizsgálói is megerősítették. Az eljáró bíróság a felperesek által a szóbeli tárgyaláson elmondottak értékelése alapján egyébként abból indul ki, hogy a villamosenergia-ellátás megváltoztatása főszabály szerint alkalmas arra, hogy nagyobb konvertálási teljesítményt és ezáltal a szilíciumkiválás növekedését eredményezze. Az előterjesztő bíróság véleménye szerint, amennyiben kizárólag a nemzeti jogot kellene alkalmazni, nem lenne jelentősége annak, hogy a termelés növekedése – teljes okozati összefüggésben – a műszaki módosításra vezethető-e vissza.
- 12 3. Az előterjesztett kérdések megválaszolása attól függ, hogy az uniós jogból más eredmény következik-e.
- a) Az 1. kérdésről:
- 13 A kapacitásbővítés ETS-iránymutatás I. mellékletében foglalt fogalma eltér a nemzeti szabályozásban használt fogalomtól. Az ETS-iránymutatás szerint szükséges, hogy a létesítmény reáltőke-befektetés következtében a változást megelőző kezdeti installált kapacitásához képest legalább 10%-kal nagyobb kapacitáson legyen üzemeltethető. A kérdést előterjesztő bíróság ezt akként

értelmezi, hogy a reáltőke-befektetés és a műszakilag és jogilag lehetséges maximális kapacitás között okozati összefüggésnek kell fennállnia (a. változat). Ebben az esetben ugyanis a lehetséges kapacitásnövekedés („üzemeltethető”) a reáltőke-befektetés egyenes következménye.

- 14 A 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat 3. cikkének i) és l) pontjával összhangban történő értelmezés (b. változat) ugyanakkor azt eredményezné, hogy nem a műszakilag és jogilag lehetséges maximális kapacitást, hanem a következő két átlagérték összehasonlítását kell számításba venni: (1) a 2011/278/EU bizottsági határozat 7. cikke (3) bekezdésének a) pontja értelmében vett, 2005. január 1. és 2008. december 31. közötti időszakban mért két legmagasabb havi termelési mennyiség átlagát és (2) a megváltoztatott létesítmény működésbe lépését követő első hat hónapon belül mért két legmagasabb havi termelési mennyiség átlagát. A második érték egyébként lehet valamely kereskedelmi döntésen alapuló nagyobb kihasználtság pusztá eredménye is anélkül, hogy az teljes mértékben a műszaki módosításból következne. A kérdést előterjesztő bíróság ugyanakkor úgy véli, hogy ez a fajta értelmezés nem egyeztethető össze az ETS-iránymutatásban foglaltakkal. **[eredeti 7. o.]**

b) A 2. kérdésről:

- 15 Abban az esetben, ha a Bíróság véleménye szerint a kapacitásbővítés ETS-iránymutatásban és a 2011/278/EU bizottsági határozatban foglalt fogalommeghatározásai megegyeznek, azon további kérdés merül fel, hogy kell-e és amennyiben igen, úgy milyen terjedelemben kell fennállnia a műszaki változtatás és a megnövekedett átlagos termelési mennyiség közötti okozati összefüggésnek. Abból kiindulva, hogy a műszaki módosítás a megnövekedett termelési mennyiség *conditio sine qua non*ja, azaz gondolatban nem hagyható el anélkül, hogy ezáltal ez utóbbi a konkrét formájában/mennyiségében elmaradna, a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint csak az jöhet számításba, hogy a műszakilag és jogilag lehetséges maximális kapacitást legalább 10%-kal növelni kell. Csak ebben az esetben áll fenn a szoros okozati összefüggés.

- 16 Ellenkező esetben, azaz csak a tényleges átlagos értékek alapulvétele esetén, vagyis annak figyelmen kívül hagyásával, hogy ezen értékek a műszaki módosításból vagy más okokból fakadó teljesítménynövekedésből fakadnak-e, az okozati összefüggés nem lenne teljes mértékben megállapítható. Bizonyos körülmények között a műszaki módosítás elhagyható anélkül, hogy a megnövekedett termelési mennyiség teljes egészében elmaradna.

c) A 3. kérdésről:

- 17 Az ETS-iránymutatás az I. mellékletben használja az installált kezdeti kapacitás fogalmát, anélkül azonban, hogy a fogalom saját meghatározását tartalmazná. A kérdést előterjesztő bíróság abból indul ki, hogy az installált kezdeti kapacitás fogalmát a 2011/278/EU határozat 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban kell értelmezni. Tekintettel azonban arra, hogy a kapacitásbővítés fogalmát az

ETS-iránymutatás önállóan és a 2011/278/EU határozatban foglaltaktól eltérően határozza meg, adódik a kérdés, hogy helytálló-e a kérdést előterjesztő bíróság ezen értelmezése.

d) A 4. kérdésről:

- 18 A kérdés az előzetes vizsgálat során az Európai Bizottságnak az állami támogatásokra vonatkozó döntésének hatályát és hatókörét érinti. Amennyiben az 1999/659 rendelet, illetve a 2015/1589 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján a Bizottság a döntésében megállapítja, hogy valamely nemzeti támogatási program számítási képletének elemei megfelelnek a vonatkozó ETS-iránymutatás fogalmainak, adódik a kérdés, hogy ez vonatkozik-e a nemzeti jog egyéb rendelkezéseire történő, az állami támogatási programban megtalálható hivatkozásokra is [eredeti 8. o.]. Az előterjesztett ügyben a kapacitásbővítésnek a bejelentett állami támogatási programban használt konkrét fogalma a kibocsátási jogosultságokra vonatkozó nemzeti kiosztási eljárás szabályaira történő hivatkozásból következik. Az abban foglalt fogalom egyébként – az 1. kérdéshez kapcsolódó fejtegetéseknek is megfelelően – eltér a Bizottság ETS-iránymutatásától. Az eljáró bíróság számára a Bíróság korábbi ítélkezési gyakorlata alapján nem egyértelmű az állami támogatásokra vonatkozó bizottsági határozatok megállapító hatálya a nemzeti jog megállapításai vonatkozásában.
- 19 Elképzelhető lenne azt feltételezni, hogy (a. változat) a Bizottság már az előzetes vizsgálat során elvégzi valamennyi, a bejelentett állami támogatási programra alkalmazandó nemzeti jogszabály teljes körű vizsgálatát és a kifogást nem tartalmazó határozatával a bejelentett állami támogatás vonatkozásában a tagállam számára teljes egészében feloldja az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése szerinti végrehajtási tilalmat, függetlenül attól, hogy a Bizottság joggal feltételezte-e, hogy az alkalmazandó nemzeti jog teljes mértékben megfelel-e a vonatkozó állami támogatási iránymutatások fogalmainak. Egyrészt emellett szólna a jogbiztonság alapelve. Másrészt, amennyiben a Bizottság a hivatalos vizsgálati eljárást nem indítja meg, a 2015/1589 rendelet 4. cikkének (6) bekezdése alapján, két hónap elteltével a Bizottság 2015/1589 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerinti határozatának hiányában is úgy kell tekinteni, hogy a támogatást engedélyezte. Ebből ugyanakkor az következik, hogy az állami támogatás végrehajtásának akár egy esetlegesen hibás vagy hiányos bizottsági határozat sem képezi akadályát.
- 20 Mindenesetre ebben az ügyben ugyanakkor a kérdést előterjesztő bíróság számára célszerűnek tűnik, hogy (b. változat) a Bizottság megállapítását – miszerint a nemzeti számítási mód egyes elemei összhangban vannak az ETS-iránymutatás fogalmaival – akként értelmezze, hogy a nemzeti szabályozást az ETS-iránymutatás fényében kell értelmezni és annak gyakorlati alkalmazása során azzal összhangban kell állnia. Bár a Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján az állami támogatási iránymutatások főszabály szerint nem bírnak a tagállamok számára közvetlen kötelező erővel (2016. július 19-i ítélet, C-526/14, EU:C:2016:570, 44. pont; lásd továbbá a 6. kérdést). Az állandó ítélkezési gyakorlat alapján ugyanakkor maga a Bizottság kötve van e szabályokhoz. Ebből

következően pedig azt kell feltételezni, hogy a Bizottság abból indult ki, hogy a nemzeti szabályozás megfelel az állami támogatási iránymutatásoknak és ezért nem emelt kifogást. Amennyiben a nemzeti támogatási program alkalmazását illetően mozgáster áll fenn az értelmezés kapcsán [eredeti 9. o], úgy azt a tagállamnak az állami támogatási intézkedések végrehajtása során számításba kellene vennie.

e) Az 5. kérdésről:

- 21 Abban az esetben, ha a 4. kérdés a. változata alapján abból kell kiindulni, hogy a Bizottság jóváhagyó határozata kiterjed az állami támogatási iránymutatástól való eltérésre is, adódik a kérdés, hogy ez a nemzeti bíróságokat is köti-e. A Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság, Németország) [omissis] ítélkezési gyakorlata alapján az előzetes vizsgálati eljárásban hozott döntések esetében nem áll fenn ilyen kötőerő.

f) A 6. kérdésről:

- 22 A Bíróság ítélkezési gyakorlata alapján (i. m.) az állami támogatási iránymutatások főszabály szerint nem bírnak a tagállamok számára közvetlen kötelező erővel, hanem csak a Bizottság mérlegelési mozgásterét korlátozzák. A 4. kérdés kiegészítéseként a kérdést előterjesztő bíróság számára nem tisztázott, hogy az előterjesztett ügyhöz hasonló esetben az ETS-iránymutatás kötőereje a tagállamok számára a bejelentett támogatási program értelmezése és alkalmazása során abból adódik-e, hogy a Bizottság a jóváhagyó határozatában többször kifejezetten hivatkozik ezekre az iránymutatásokra és ezáltal ezeket a döntése tárgyává teszi.

g) A 7. kérdésről:

- 23 Az ETS-iránymutatás 5. pontjában hivatkozott általános alapelv szerint az állami támogatásnak a megvalósítani kívánt cél eléréséhez szükséges minimumra kell korlátozódnia. A 2003/87/EK irányelv 2018/410/EU irányelvvel módosított 10a. cikkének (6) bekezdése – az eredeti változathoz képest eltérően – úgy rendelkezik, hogy a tagállamok pénzügyi intézkedéseket is elfogadhatnak a CO₂-költségek kompenzálása érdekében. A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy nem jelenti az állami támogatások szükségességének alapelvétől való eltérést.

[omissis]